

Comença la guerra entre Amazon i els escriptors nord-americans més venuts

Guerra de titans en el món editorial nord-americà. Més de 900 autors supervendes van publicar ahir al diari *The New York Times* una carta en què critiquen el tracte d'Amazon als autors del segell Hachette Books. Segons la missiva, Amazon boicoteja els escriptors de

Hachette Books perquè l'editorial es va negar a acceptar les condicions exigides pel mercat virtual per publicar-hi els seus llibres. Davant d'aquest fet, els escriptors es queixen que Amazon "anul·li descomptes, endarrereixi els lliuraments i suggereixi als lectors que no

comprin els llibres d'autors de Hachette Books". Entre els firmants hi ha autors com Stephen King, John Grisham i Paul Auster. Entre tots van pagar més de 75.000 euros per poder publicar la carta en una pàgina sencera del *New York Times*.

Un dels tallers per a escoles d'A Bao A Qu. ABAO A QU

Despertar l'amor pel cinema europeu

L'associació A Bao A Qu es dedica des de fa una dècada a introduir el cinema a les escoles. El seu projecte, Cinema en Curs, que l'any vinent arriba a la seva desena edició, aposta perquè els professionals del setè art (realitzadors, guionistes, directors de fotografia, muntadors...) comparteixin aula amb professors i alumnes. Així, els alumnes aprenen a veure, valorar i fer servir diferents eines per fer cinema. L'associació és una de les escollides per la Unió Europea. Li han atorgat una ajuda de 45.500 euros per al projecte Moving Cinema (amb el subtítol de *Metodologies, estratègies i eines per a menuts i joves per apreciar el cinema europeu i esdevenir una audiència activa*). A Bao A Qu lidera la iniciativa amb dos socis europeus: Meno Avily (Lituània) i Os Filhos de Lumière (Portugal). "El projecte consisteix a mirar films a través de plataformes de vídeo a la carta, com Filmin; el visionat en sales en contextos diversos i a vegades amb els cineastes, i crear vincles entre el visionat i la pràctica creativa a través de dispositius mòbils", explica la portaveu de l'associació, Núria Aidelman.

A Bao A Qu aposta per crear nous públics i formar espectadors creatius i crítics: "Intentem que els joves participin en el procés creatiu. Que entenguin per què el cineasta ha triat un pla o un silenci". L'objectiu és que els alumnes tinguin interès pel cinema, especialment l'europeu. Als tallers es veuen films de Jean Vigo, Jean-Luc Godard, François Truffaut, John Cassavetes, Béla Tarr i Isaki Lacuesta. Els alumnes fan fotografia, elaboren un guió i roden i munten un curtmetratge.

A la recerca d'espectacles de carrer per a grans públics

FiraTàrrrega busca a Europa recursos per intentar pal·liar mancances: "En aquests moments una de les necessitats que té el mercat són espectacles de format mitjà per a molt de públic", relata Mike Ribalta, cap de l'àrea professional de FiraTàrrrega. "Es tractaria d'espectacles d'entre 4 i 6 actors i adreçats a un públic de 2.000 persones", afegeix. Una altra part del projecte, per al qual FiraTàrrrega busca socis i diners europeus, consisteix en un estudi de l'audiència dels espectacles de carrer. Per Ribalta, però, el benefici més important no és l'econòmic: "Aquests projectes multipliquen els recursos, però igualment hi has d'invertir diners. El més important és que et dona prestigi i et permet treballar en xarxa".

FiraTàrrrega ja té experiència a l'hora de participar en projectes europeus: "El 2007 ja ens hi vam presentar i ens van donar l'ajuda. En aquell moment buscàvem sobretot tenir la marca Europa i consolidar el nostre projecte de teatre de carrer no convencional. Ara ja tenim el prestigi. Hem fet un salt i ara, quan s'acosten les dates límit per presentar projectes, sempre tenim peticions d'una desena d'entitats europees que busquen aliats", detalla Ribalta. Treballar amb Europa és com fer un màster: "L'aprenentatge és immens. Aprens a parlar europeu. Són maneres de fer, formes, fins i tot comptabilitat", afegeix el gestor cultural.

Un dels espectacles de FiraTàrrrega. ARA

L'exposició Pasolini Roma que es va fer al CCCB. PERE TORDERA

Buscar el prestigi i el segell d'Europa

"Vam presentar-nos amb dos projectes amb els quals vam ser líders", explica la gerent del CCCB, Elisenda Poch. Els dos projectes van ser *The poetics of margins* i *Europe city*. En el primer, l'ajuda de la Unió Europea va ser de 200.000 euros que es van repartir de forma equitativa els quatre socis europeus. En el segon projecte, el retorn va ser de 100.000 euros. "El benefici més important, però, és que els projectes després són validats per la Unió Europea, hi ha una valoració i una puntuació depenent dels resultats. Els nostres van ser molt ben valorats i ara no ens volem arriscar a perdre el prestigi adquirit. Les propostes que tenim per a les ajudes d'Europa Creativa encara estan molt verdes i per nosaltres és important que la xarxa de socis estigui travada i que el projecte se sostingui", detalla Poch. La gerent del CCCB, però, avança que els projectes estaran relacionats amb la creació de nous públics i la innovació i les noves tecnologies.

Un altre benefici que destaca Poch és que amb els projectes de la Unió Europea es consoliden les xarxes internacionals i s'intensifica la relació amb altres institucions. Poch, però, té una crítica: "M'agradaria que els requisits i les exigències de les ajudes europees per a la cultura fossin més similars a les dels projectes de recerca o amb un perfil més tecnològic. Es nota una certa reticència cap al sector de la cultura. Hi ha desconfiança, perquè tot es mira amb lupa i és molt complex fer un pressupost amb unes bases tan encotillades". Poch, però, reconeix que amb Europa Creativa això ha millorat respecte a les ajudes de 2007-2013.

desús. "Amb aquest projecte hem adquirit molt prestigi. Ara tenim moltes demandes per fer-nos socis d'altres projectes europeus. Estem treballant per presentar-nos a sis projectes, cinc com a socis i un com a líder", detalla Casadesús. "A mi em fa il·lusió especialment una creació en xarxa per a la producció d'espectacles destinats a públic familiar, amb 25 socis europeus, i un projecte sobre dansa i la malaltia de Parkinson, amb 5 socis".

El director del Mercat de les Flors, però, insisteix que el més important no és l'ajuda econòmica que permet sortir de l'ofec, sinó l'oportunitat de creuar les fronteres: "És molt important, no només per l'aportació econòmica sinó sobretot perquè podem augmentar la producció pròpia i els nostres creadors tindrien les portes obertes de 25 teatres europeus", conclou.

Oportunitat
"Els nostres creadors actuarien en 25 teatres europeus", diu Casadesús